

Dosarul nr. 3ra-1113/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul central (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Sorinlux” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea restituirii sumei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate

împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central

constată:

La 25 iulie 2017, SRL „Sorinlux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea actelor de inspecție, obligarea restituirii sumei încasate suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

În motivarea acțiunii a invocat că conform contractului nr. 12 din 6 iunie 2016 și facturii comerciale (invoice) nr. VELSRL170327 din 27 martie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat vopsea aerzolică.

A relatat că în baza contractului din 10 iulie 2010 și facturii comerciale (invoice) nr. YK70323A din 23 martie 2017 SRL „Sorinlux” a procurat: șlapi turnați, sandale, camere pentru biciclete.

A specificat că la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale cu nr. 2070 I 40383 din 15 mai 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 113549,31 de lei, iar în baza declarației vamale cu nr. 2070 I 42506 din 22 mai 2017 au fost achitate plățile vamale în sumă de 269185,46 de lei pentru marfa procurată.

A menționat că funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit actul de inspecție din 15 mai 2017 pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 40383 din 15 mai 2017 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 133539,84 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 19990,53 de lei. Iar actul de inspecție din 22 mai 2017 a fost

întocmit pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 42506 din 22 mai 2017 cu privire la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 458898,49 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 189713,03 de lei.

Pentru devamarea mărfurilor nominalizate, din contul SRL „Sorinlux” a fost reținută suma de 209 703,56 de lei pentru devamarea aceleiași mărfi.

La data de 25 mai 2017 SRL „Sorinlux” a depus cererea prealabilă cu nr. 79, la care nu a primit niciun răspuns.

A notat că potrivit contractului TR-1/H2H din 19 septembrie 2016 și facturii comerciale (invoice) nr. 343851 din 24 mai 2017 SRL „Sorinlux” a procurat: cuptoare electrice, aragaze și ciorapi. Iar conform contractului din 10 iulie 2010 și facturii comerciale (invoice) nr. YK70324A din 24 martie 2017 SRL „Sorinlux” a procurat: șlapi turnați, sandale și pantofi.

A specificat că la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale cu nr. 2070 I 45140 din 29 mai 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 98335,38 de lei, iar conform declarației vamale cu nr. 2070 I 42558 din 22 mai 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 383575,91 de lei pentru marfa procurată.

A accentuat că colaboratorul vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit actul de inspecție din 29 mai 2017 pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 45140 din 29 mai 2017 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 116724,76 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 18389,38 de lei, iar actul de inspecție din 22 mai 2017 a fost întocmit pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 42558 din 22 mai 2017 cu privire la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 509241,08 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 125665,17 de lei.

Pentru devamarea mărfurilor nominalizate din contul SRL „Sorinlux” a fost reținută suma de 144054,55 de lei pentru devamarea aceleiași mărfi.

La data de 31 mai 2017 SRL „Sorinlux” a depus cererea prealabilă nr. 80, la care nu a primit niciun răspuns.

A remarcat că conform prevederilor contractului din 10 iulie 2010 și facturii comerciale (invoice) nr. YK70424A din 24 aprilie 2017, SRL „Sorinlux” a procurat furtunuri, anvelope pentru biciclete, mănuși de lucru, sfori, ciorapim și șlapi, iar la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova, conform declarației vamale cu nr. 2070 I 50036 din 12 iunie 2017 de către SRL „Sorinlux” au fost achitate plățile vamale în sumă de 268268,51 de lei pentru marfa procurată.

A evidențiat că funcționarul biroului vamal a refuzat validarea declarației și a întocmit actul de inspecție din 12 iunie 2017 pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 50036 din 12 iunie 2017 cu privire la calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 443204,44 de lei, suplimentar fiind achitată suma de 174935,93 de lei.

A indicat că pentru devamarea mărfurilor nominalizate, din contul SRL „Sorinlux” a fost reținută suma de 174935,93 de lei pentru devamarea aceleiași mărfi.

La data de 21 iunie 2017 SRL „Sorinlux” a depus cererea prealabilă nr. 81, cerere care a rămas fără niciun răspuns.

A relatat că în total din contul SRL „Sorinlux” a fost încasată suma de 528694,04 de lei.

A menționat că valoarea în vamă anunțată este veridică și confirmată prin actele comerciale, de trăsură, actele bancare respective, contractul, factura comercială, dispoziția de plată, certificatul de origine, parking list. Însă de către organul vamal nu a fost indicată legea materială care a fost încălcată. Cu toate acestea, organul vamal prin actele de inspecție privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, a majorat valoarea în vamă, aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfa similară.

În acest context a precizat că în cazul în care în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei I, colaboratorul vamal a considerat că a fost comisă o încălcare, acesta urma să argumenteze încălcările depistate și să prezinte probe în acest sens, ceea ce nu a fost făcut. Iar, faptul că alte întreprinderi declară un alt preț al mărfii nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație mai multe caracteristici: calitatea, existența mărfii comerciale, reputația pe piață, țara de origine precum și producătorul.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 126 din Constituția RM, protocolului de aderare al Republicii Moldova la Acordul de Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului din 8 mai 2001, art. 127 Cod vamal, art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 17. pct. 3 lit. a) din Legea nr. 1380-XII din 20 noiembrie 1997, art. 10 alin. (2), art. 17 din Legea cu privire la tariful vamal, pct. 19 din Regulamentul cu privire la modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, art. 14, 16, 26, 27 din Legea contenciosului administrativ, art. 277 și 278 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea actului de inspecție din 15 mai 2017 pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 40383 din 15 mai 2017, actului de inspecție din 22 mai 2017 pentru declarația vamală cu nr. 2070 I 42506 din 22 mai 2017, actului de inspecție din 29 mai 2017 pentru declarația vamală 2070 I 45140 din 29 mai 2017, actului de inspecție din 22 mai 2017 pentru declarația vamală 2070 I 42558 din 22 mai 2017, actului de inspecție din 12 iunie 2017 pentru declarația vamală 2070 I 50036 din 12 iunie 2017 și obligarea Biroului Vamal Centru să restituie suma de 528694,04 de lei încasate suplimentar de la SRL „Sorinlux” pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul central, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către SRL „Sorinlux” și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Central.

La 29 iunie 2018 SRL „Sorinlux” a declarat recurs împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe considerându-le ca fiind ilegale și neântemeiate, menționând că la emiterea acestora instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material.

A indicat că drept motiv pentru întocmirea actelor de inspecție a servit faptul ne prezentării documentelor suplimentare, care de fapt inițial au fost prezentate de

declarant, or, documentele solicitate nu au nici o relevanță la stabilirea valorii în vamă.

Cu referire la prevederile pct. 32 și 34 din Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, intrată în vigoare la 19 noiembrie 2016, pentru aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor și prevederilor art. 11 din Legea cu privire la tariful vamal, a relatat că în cazul în care în urma îndeplinirii declarației vamale conform metodei I, de către colaboratorul a fost depistată o încălcare, acesta din urmă are dreptul să argumenteze încălcările depistate și să prezinte probe în acest sens, ceea ce nu a fost făcut. Autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există temei de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice.

Suplimentar a relatat că de către Biroul Vamal nu au fost prezentate careva probe care ar demonstra că există divergențe între datele prezentate de declarant.

A reiterat că la aplicarea metodei a 6-a s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală, privind importurile de către alți declaranți, însă nu s-a anexat nicio probă ce ar confirma prețul la importul de către alți agenți economici a mărfurilor similare și identice, după cum prevede legislația, astfel Biroul Vamal a majorat valoarea în vamă aplicând flexibil metoda 6 în baza tranzacțiilor cu marfa similară, dar nu a prezentat nicio probă care ar demonstra că la stabilirea valorii în vamă stabilită conform metodei a 6 au fost luată marfa similară și identică cu marfa din speță, or conform prevederilor Legii contenciosului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 29 mai 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 204 vol. I) însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Sorinlux” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Sorinlux” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Sorinlux” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sorinlux” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean